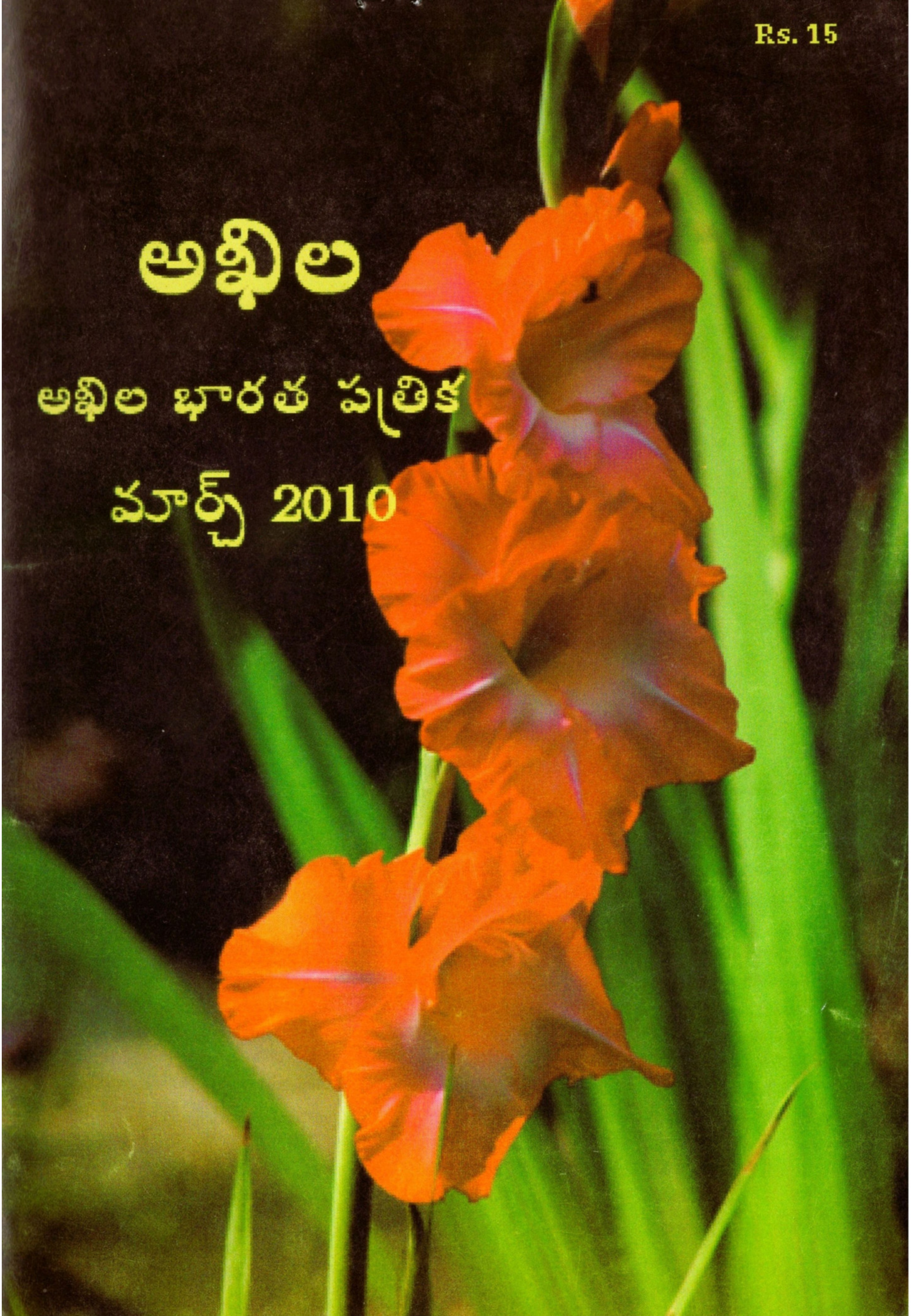
Rs. 15

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

మార్చ్ 2010

4.4.2009 — 4.4.2010

శ్రీఅరవిందులు పాండిచ్చేరి చేరుకుని నూరు వసంతాలు నిండిన సంవత్సరము.

19.9.2009 — 19.9.2010

శ్రీఅరవింద సొసైటీ స్వర్ణోత్సవ సంవత్సరం.

కవరు పైన ఉన్న పుష్పం:

సాక్షాత్కారము

దైవేచ్ఛ యొక్క శక్తిచైతన్యంతో దానికి వశమైనది
(ఆధ్యాత్మిక ప్రాధాన్యత – శ్రీమాత వివరణ)

విషయసూచిక

పుట్టినరోజులు గురించి

ప్రతి అంశంలోను చర్మచక్షువులకు వినిపించని ఒక లయ ఉంటుంది. ఆ లయబద్ధంగానే విషయాలు తమ ఉనికిని చాటుకుంటూ ఉంటాయి.

శ్రీఅరవిందులు

జన్మదిన పరమార్థము

(శ్రీమాతతో సంభాషణ — మోనా సర్కారు గుర్తుచేసుకున్నది)

రేపు నీ పుట్టినరోజు!

సాధకుడు: అవును మదర్.

నీకెన్నేళ్లొస్తాయి?

సాధకుడు: ఇరవైయారు మదర్.

సరే. నువ్వు రేపు రా. నీకేదో అసాధారణమైనది ఇస్తాను. నీకే తెలుస్తుంది. కాని ఇది వస్తురూపంలో ఉండేటటువంటిది కాదు. నిజంగా చాలా ముఖ్యమైనది. రేపు నీకే తెలుస్తుంది. ఇప్పుడు నువ్వు ఇంటికి వెళ్లి నిశ్చలంగా ఉండు. మనస్సు కుదుటపరచుకొని నేనిచ్చే కానుకను అందుకునేందుకు తయారుగా ఉండు.

సాధకుడు: సరే మదర్.

పుట్టినరోజుకి అర్థమేమిటో, ఇక్కడ మనం పుట్టినరోజు శుభాకాంక్షలు ఎందుకు అందిస్తామో నీకు తెలుసా?

సాధకుడు: మామూలుగా తెలుసు మదర్? కాని మీరు నాకు వివరించనున్న ప్రత్యేక అర్థం తెలీదు.

అవును. నిజానికి అది ఒక ప్రత్యేకమైన రోజు. ప్రతి సంవత్సరం వచ్చే అది ముఖ్యమైన రోజు. ఆ రోజు దైవశక్తి మనలోకి దిగివచ్చే రోజు. అంటే మనం దైవంతో, ముఖాముఖి ఉండే రోజు — మన ఆత్మ ఆ అనంతశక్తితో కలిసే రోజు. మనం ఏ మాత్రం సచైతన్యంగా ఉన్నా ఆ దైవంయొక్క ఉనికిని మనలో అనుభూతం చేసుకోగలం. ఈ రోజు మనం ఏ కొంచెం ప్రయత్నించినా, ఏ కార్యం తలపెట్టినా అది మెరుపువేగంతో అనేక జన్మలకు సరిపడినంత కార్యాలను చేయగల శక్తిని కలిగి ఉంటాం. అందుకే నేను జన్మదినానికి అంత ప్రాముఖ్యత నిస్తాను — ఎందుకంటే ఆ ఒక్క రోజు సాధించేది అసాధారణమైంది. ఆ రోజు నువ్వు సాధించగలిగినది మరి దేనితోనూ పోల్చలేనిది. అందుకోసం నేను మీలోని చేతనాశక్తిని మరింత ఉన్మీలనం చేసేందుకు, ఆ దైవశక్తికి అభిముఖంగా నిలవడానికి తోడ్పడే పని చేస్తారు. మై చైల్డ్! — ఇది చాలా చాలా ప్రత్యేకమైన రోజు, నీ జాతకం మారిపోయే రోజు. ఈ అనంతచైతన్యంతో సాయుజ్యమయ్యే రోజు. ఎందుకంటె ప్రభువు

మనల్ని ఉన్నతచేతనాశక్తులకు ఆ అనంతజ్వాలలో ఒక భాగమైన మన అంత రాత్మ సంసిద్ధతను బట్టి చేయూతనిచ్చి మూలశక్తిని చేరే విధంగా ముందుకు నడి పించగలడు. అనంతశక్తిలో భాగమైన అంతరాత్మ ఆ శక్తిలో చేరి తాదాత్మ్యం పొందగలదు.

ఈ రోజు నిజానికి జీవితంలో ఒక గొప్ప అవకాశం. వ్యక్తి తాను ఆ దైవశక్తికి ఉన్మీలనమై దేనినైనా జీర్ణించుకోగలిగే రోజు. ఆ రోజు నేనెంతో చేయగలను. అందుకే అది ముఖ్యమైనది అన్నాను.

దైవమే తన ద్వారం తెరిచి మనని ఆ సన్నిధికి ఆహ్వానించే రోజు. ఆయన మనలోని ఆకాంక్షజ్వాలని మరింత ప్రకాశవంతం చేయడానికి, తిరిగి ఆ జ్వాలను వెలిగించడానికి సంభవమైన రోజు. ఆయన మన కొసగిన అతిముఖ్యమైన రోజుల్లో ఒకటి. అయితే మనం కూడా శ్రద్ధాసక్తులతో సంసిద్ధమై ఆ స్థితిని చేరడానికి ప్రయ త్నించవచ్చు. కాని అదంత సులువైన పని కాదు. చాల కష్టపడాలి. అయితే పుట్టి నరోజు మాత్రం ప్రతి మనిషికి దైవం ఇచ్చిన ఒక గొప్ప ఛాన్సు. దైవమిచ్చిన వరం. ఆ రోజు దైవకృప నిన్ను అనుగ్రహిస్తుంది. అతిముఖ్యమైన రోజు.

*

మరో సందర్భాన శ్రీమాత వ్యాఖ్య

ఈ అనుభవం సాధారణంగా పుట్టినరోజునాడే కలుగుతుంది. కాని మన చైత న్యానికిది అందదు. ఇది తప్పనిసరిగ జరుగుతుంది. జీవాత్మ, ఇహలోక సంబం ధిత సామగ్రి నంతటిని వెనక్కి ఉంచి, ఊర్ధ్వముఖంగా పైకి అధిష్ఠిస్తుంది. పరమాత్మలో కలుస్తుంది. మహత్తరమైన శక్తిని తిరిగి పూరించుకుని క్రిందికి దిగివచ్చి ఆయన యొక్క వరప్రసాద లబ్ధిలో మనుగడ సాగిస్తుంది. వ్యక్తికి ఇవేమీ అవగాహనలోకి రావు. సచైత్యంగా ఉండడు కాబట్టి.

*

ఇది మనకు తెలియకుండా సంభవించే ఒక మార్మిక సత్యం. ఈ రోజు మాత్రం ప్రత్యేకంగానే ఉంటుంది. ప్రతి ఏడూ వినూత్నమై ఆవిర్భవిస్తుంది. ఆత్మ శరీ రాన్ని వదలి పైకెగసి మూలశక్తితో కలసి తనకుతాను తిరిగి శక్తివంతం చేసుకుని, పరిపుష్టి పొంది, ఆ అనంతశక్తితో చేరి ప్రకాశవంతమై అలరారుతుంది. అపుడు

శక్తి, ప్రకాశం, ఆనందాలతో పునరుద్ధరింపబడి ఒక ఏడాదిపాటు మళ్లీ నా నూతన తేజం వినూత్నశక్తితో సాగుతుంది. ఇలాగే ఏడాది తరువాత ఏడాది, మళ్ళీ, మళ్లీ సాగే ప్రక్రియ. మానవజన్మలో అతిముఖ్యమైన పండుగ పుట్టినరోజు. జీవితాన్ని అనంతశక్తి సన్నిధికి నడిపించే, ఆత్మశక్తిని ఉజ్వలింపచేసే గొప్ప రోజు.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: డి. సత్యవాణి; కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

పుట్టినరోజు నాడు ఉండే గ్రహణశక్తి

ప్రశ్న: ప్రియమైన మాతా, మానవుని జన్మదిన పరమార్థ మేమిటో తెలుసుకోవాలని ఉంది. ఇక్కడ అది ప్రధానమైన రోజు కదా!

జవాబు: అంతరంగ ప్రవృత్తి దృష్ట్యా యేటికేడాది ప్రతి పుట్టినరోజున, వ్యక్తికి గ్రహణశక్తి ఉచ్చదశలో ఉంటుంది. ఆ విధంగా ప్రతి సంవత్సరం అది నూతన ప్రగతికి దోహదపడుతుంది.

ప్రశ్న: ప్రియమైన మాతా! వ్యక్తి పుట్టినరోజును జ్ఞాపకం చేసుకునే విశిష్ట లక్షణంతో పాటు, దానికున్న పరమార్థమేమిటి? ఈ సందర్భాన్ని వ్యక్తి యెలా ప్రయోజనకరంగా మలుచుకోగలడు?

జవాబు: విశ్వశక్తుల ప్రాబల్యాలకు సంబంధించి, వాటి నియతిలో, వ్యక్తి ప్రతి సంవత్సరం తన జన్మదినం నాడు ప్రత్యేక గ్రహణశక్తి కలిగి ఉంటాడు అనుకోవటం ఉంది. కాబట్టి ఈ గ్రహణశక్తిని అవకాశంగా తీసుకుని తన సమగ్ర అభివృద్ధిమార్గంలో ప్రగతి సాధించేందుకు తను తీర్మానించుకోగలడు.

ప్రశ్న: ఈ రోజు నా పుట్టినరోజు. ఆధ్యాత్మికజీవితం కోసం ఇతోధికంగా చేసే ప్రయత్నానికిది అంకురార్పణ కావాలనుకుంటున్నాను. కాబట్టి నేను ఏదయినా చేయాలి. ఏది తప్పనిసరిగా చేయాలో దయచేసి నాకు చెప్పండి.

జవాబు: ఏది చేయాలో అనుకుని ఆలోచించి నిర్ణయించేది కాదు. చిత్తశుద్ధితో కూడిన స్థిరమైన నిరంతర ఆకాంక్షలో ఎప్పుడో హఠాత్తుగా దానికదే అతిశయించే చలితచాలనం.

ప్రశ్న: ప్రియమైన మాతా! దర్శనరోజులు — డిశంబరు5, 9, మరియు తన యొక్క పుట్టినరోజు, వ్యక్తి ఎలా జరుపుకోవాలి?

సాధారణ జ్ఞానాన్ని కాక సత్యజ్ఞానాన్ని అన్వేషిస్తూ — అయిదు, తొమ్మిదవ తేదీలనాడు మృత్యువుని గురించిన అవగాహనతో —

పుట్టినరోజునాడు జీవితపరమార్థాన్ని తెలుసుకుంటూ —

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: నడిమింటి విజయలక్ష్మి

*

ప్రశ్న: జన్మదినాలలో సాధకులకు శ్రీమాత దర్శన మివ్వటంలో ప్రత్యేక ప్రాముఖ్యత ఏమైనా ఉన్నదా?

జన్మదినములకు సంబంధించి — అప్పుడక్కడ ప్రపంచశక్తుల క్రీడావిన్యాసాల పరస్పర సామరస్యం ఉంటుంది. అది సూర్యుడు, గోళాలతో సమన్వయం కలిగి ఉంటుంది. అది పుట్టినరోజును పునరుజ్జీవింప చేసే అవకాశం ఉంది. అపుడు సత్త్వమునకు మరింత మృదుత్వాన్ని సంతరించుకునే అవకాశం కలుగుతుంది. ఈ కారణంగానే వ్యక్తులకు పుట్టినరోజులలో శ్రీమాత దర్శనం ఇస్తారు.

ప్రశ్న: మరి వేరే రోజులలోకంటె పుట్టినరోజులలో భౌతికసత్వము మరింత గ్రహణశక్తి కలిగి శ్రీమాతకు మరింతగా ఉన్మీలనమై ఉంటుందని మీరు వ్రాశారు. అందుకేనా ఆమె మాకు మా పుట్టినరోజుల నాడు ప్రత్యేక ఆశీస్సులు అందచేస్తారు?

జవాబు: ఇది శారీరక లేదా భౌతిక జన్మదినం అనే విషయం కాదు. కాక, ఇది జీవితానికి మరొక నూతన సంవత్సర ఆవిష్కారం — అంతరంగంలో నూతన జన్మవికాసంతో — ఇదీ శ్రీమాత భావన, పుట్టిన రోజు గురించి.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

కాలచక్రము

(శ్రీఅరవిందుల *'The Synthesis of Yoga'* గ్రంథంలోని "సాధన చతుష్టయము" అనే అధ్యాయం శ్రీమాత చదువుతూ, ఒక సాధకుడు అడిగిన ప్రశ్నకు ఇచ్చిన సమాధానం.)

ప్రశ్న: మధుమయీ! ఇక్కడ చివరగా, "కాల" మొక ఉపకరణము కాగలదు. ఎందుకంటే, ఇక్కడ జరిగే ప్రతి సన్నివేశము కాలము యొక్క లయకు బద్ధమై ఉంటుంది. దివ్యప్రేరణను అనుసరిస్తుంది. ఈ దివ్యప్రేరణ అంటే ఏమిటండీ?

అది ప్రతి వస్తువుకు భిన్నంగా వుంటుంది. ప్రతి చర్యకు ప్రతి సిద్ధికి, ప్రతిచలనానికి ఒక నిర్ణీతకాలముంటుంది. అది దానికి ప్రత్యేకంగా ఉన్నప్పటికి మొత్తం కలగాపులగమై వుంటాయి. కాని ప్రతి వస్తువు దాని లయతో క్రమబద్ధం చేయబడుతుంది.

బాహ్యజీవన సౌలభ్యం కోసం మనిషి కాలాన్ని తన ఇచ్ఛవచ్చిన రీతిలో సంవత్సరాలుగా, నెలలుగా, వారాలుగా, రోజులు, గంటలు, నిమిషాలు, సెకండ్లుగా విభజించి ఒక కొలమానాన్ని తయారుజేసుకున్నాడు. అయితే కాలాన్ని మనం యేథేచ్ఛగా కొలుచుకోవచ్చు. ఏ కొలమానాన్ని అవలంబించినప్పటికీ కాలంలో ఒక వాస్తవం ఉంది. అది విశ్వజనీన గతులకు సంబంధించిన విషయము. ఉదాహరణకు అందుకే మనం జన్మదినాలు జరుపుకుంటాం. ప్రతి మనిషి జీవితంలోను ఒక నిర్దిష్టమైన లయ వుంటుంది. జన్మించిన పరిస్థితులకు అనుగుణంగా క్రమపద్ధతిలో పరిస్థితుల చక్రభ్రమణాలవల్ల ఈ లయ స్థిరపడుతుంది.

అన్ని గతులలో — సంఘటనల చలనాలలో ఒక లయ కనిపిస్తుంది. అంతర్గత చైతన్య కదలికలు అవి. అవగాహన దృష్ట్యా మాత్రమే కాదు. వ్యక్తిగత ప్రతిస్పందనలు, పురోగతిలో ఎత్తుపల్లాలు, కష్టాలు, దోహదాలు క్రమపద్ధతిలో నిర్దిష్టవ్యవధిలో తిరిగి రావడం — వాటిలో పురోగతులు, ప్రతిఘటనలు వుంటాయి. కాని ప్రతి వ్యక్తి శ్రద్ధగా వుంటే తన లయ పూర్ణంగా తనదేనని గుర్తిస్తాడు. ప్రక్కవాడి లయవంటిది కాదు అది. ఋతువులకు ఒక లయ వున్నట్లే వ్యక్తిగత జీవితంలో కూడా అటువంటి ఋతువులు ఉన్నాయి. తనకు తాను శ్రద్ధగా పరిశోధించుకున్న వ్యక్తి క్రమపద్ధతిలో నిర్దిష్ట వ్యవధులలో ఒకే రకం పరిస్థితులు పునరావృతాన్ని గమనించవచ్చును. వారంలో కొన్ని రోజుల్లో, రోజులో కొన్ని గంటల్లో తాము తమ పనుల్ని తేలికగా

చేయగలమని సున్నితమనస్కులు తెలుసుకుంటారు. దీనికి విరుద్ధంగా కొందరికి కొన్ని నిర్దిష్ట క్షణాలలో మరింత చక్కని ఆవేశం, ఉత్తేజం కలుగుతుంటాయి. కాని ప్రతివ్యక్తి పరిశీలన ద్వారా ఈ విషయం తెలుసుకోవచ్చును. అది నిరపేక్షం కాదు. కఠినమైనది కాదు. అది బాధాకరమైనదైతే, దానిని తేలికగా, గట్టి సంకల్పంతో వది లించుకోవచ్చును. సహాయపడితే దానిని మనం వాడుకోవచ్చును. ప్రతి వస్తు వుకు లయ వుంటే, అది చాలా సంక్లిష్టమైన లయల గజిబిజిగా తయారవుతుంది. ఇప్పుడు మనం చూస్తున్న లోకం అదే. అసలు లయ అనేది లేనట్లుగా కనిపిస్తుంది. ఎందుకంటే అది సంక్లిష్టమైనది. అత్యంత గహనమైనది.

ప్రశ్న; మనం ఈ కాల లయగతిని ఎలా ఉపయోగించుకోవాలి?

మనం యోగం గూర్చి మాట్లాడుతుంటే, నీలో పరిస్థితులు పునరావృతమవు తున్నట్లు నీవు కనుగొంటే, ఉదాహరణకు — కొన్ని నిర్దిష్ట పరిస్థితులలో రోజులో ఒక నిర్దిష్ట సమయంలో, ఒక నిర్దిష్ట ఘడియలో నీకు సాధన చేయడం, ఏకాగ్రతను సాధించడం మరింత తేలిక అని నీవు భావిస్తే, ఆ నిర్దిష్ట సమయంలో ఆ ఘడి యను ఉపయోగించుకోవాలి. కాని, నీవు దానికి బానిస కారాదు. దానిని ఉపయో గించుకోవచ్చు, కానీ అది అవసరం కారాదు. ఆ గంట గడిచిపోతే ధ్యానం చేయలేకపోవచ్చు. కాని, అది మంచి సహాయకారి. ఆ సహాయం పొందవచ్చును — అంతా మన పరిశీలనలపై ఆధారపడుతుంది.

వ్యక్తిగత పరిస్థితులవల్ల కాకుండా, ప్రకృతిలో పరిస్థితులవల్ల సంవత్సరంలో నిర్దిష్ట వ్యవధులు వస్తున్నట్లు నీ పరిశోధనలో నీవు గుర్తిస్తావు. సాధనలో మరిన్ని కష్టాలు ఎదురవుతాయి. విజ్ఞానం, చైతన్యం వికాసం వైపు నీలో మరింత ఉత్తేజం, ఉద్వేగం పొందిన సమయాలు కొన్ని వుంటాయి. ఒకవేళ నీకు ప్రత్యేక కష్టాలు ఎదురైనా, సాధన ఆగిపోయినా, విచారిస్తూ కూర్చొనడానికి బదులు — "ఎందు కలా జరిగింది? అది మామూలు సమయమే. ఈ సంవత్సరంలో నిర్దిష్ట వ్యవధిలో నేను ఉన్నాను" అని నీకు నువ్వు చెప్పుకోవాలి. ఆ సమయం గడిచిపోయే దాకా వేచివుండు. సహనంతో నీవు చేయగలిగిన పని నీవు చెయ్యి. కాని నిరుత్సాహపడ వద్దు.

"నేను పురోగతి చెందలేకపోతున్నాను" అని నీలో అనుకో. సహేతుకంగా ఆలోచించడానికి ఇది తోడ్పడుతుంది. సహజంగా నువ్వు మరో అడుగు ముందుకు

వెయ్యవచ్చు. బాహ్యపరిస్థితుల ప్రభావానికి సంబంధం లేని జాగ్రత్తలు (అంతర్గత జాగ్రత్తలు) తీసుకో. అయితే నువ్వు సాధనలోని పూర్ణదశలో, ఒక స్థాయికి చేరుకున్నప్పుడు అందులో నైపుణ్యం సాధించినప్పుడు conscious master వైతే అప్పుడు ఈ జాగ్రత్తలు తీసుకోగల్గుతావు. ఆ దశ తరువాత వస్తుంది.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

శ్రీమాత ఆర్. జన్మదిన సందర్భమున

పునరుక్తంబగు తమదు సొగసైన వత్సరంబులు
    దెచ్చునని మరల తమదు జన్మ ప్రభాతంబును
యౌవ్వన శిఖరాగ్రంబున గనపడు తమదు జీవనంబు, —
    పైకెగసెడి యొక కెరటంబు (వోలె).

నట్టనడి శతసాగర సమూహంబున
    సమ్మర్థంబగు సాగరంబున యొక కెరటంబు
లయబద్ధంబున తీరంబును జేరునటులన్
    మన జీవనము యుండవలె తదనుగుణంబుగన్

కదలాడెడి యావచ్ఛక్తి యంతయు సాగర ఉద్ధృతంబే
    అజేయమై, నిరంతరంబున, స్వేచ్ఛయై యుండునది.
ఆ తాకిడికిన్ యొప్పించునది తనదు గతినిన్
    అనివార్యంబుగన్

ఆ అత్యాంతాద్భుత మహత్ శక్తిచే
    యాతని యిచ్ఛా గమ్యంబు దిక్కునన్ తరలించు మనలను,

చేపట్టునది మనదు చుక్కానినిన్, విప్పారిన ఔదార్య తెరచాపను
నింపునతని గంభీర ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసంబునున్

యౌవ్వనపు సొగసు శక్త్యాంశంబులన్ గాంచి ఉప్పొంగుచున్,
సాగర సుదూర గమ్యంబున యొప్పించున్;
నావికుని బలుకుల నమ్ముచున్, యా గురుదేవుల కనికరంబు
మనల నాక్రమించున్.

ఆనందింపుడు, భీతిల్లరాదు, తరంగాల అలజడికిన్,
అల్లకల్లోలంబగు తుఫాను గర్జనల, గాలి దూమారంబుల తాకిడికిన్;
మనదు నావికుండు పదిలంబరచుకొను చుక్కానిని,
నిదురించ డాతను ఎన్నటికిని.

అపరిమిత అల్లకల్లోల సాగర పీడనంలో
నీవు గగనంబును నీటి తుంపర్లవల్ల కానగలేకున్నను
భీతిల్లకు. తేజోభాస్కరుడున్నాడు నీతో
రేయంబవళ్ళు.

విజయోత్సవ వెల్లువలో మునిగిన వారలు,
ఏడపోయెదరు? మహనీయుని హృదయము లోనికి (తప్ప).
కొందరికి మంచిని, జయంబు, ఆనందములన్ అందించు నాతడు
ఇచ్చును మరికొందరికి విశ్రాంతిని.

కానీ, ఉరవడిని పొరలిపోవు తుఫాను వర్షంబుల కావల
ప్రజ్వరిల్లు దినంబుల జూడుడు,
ఆహ్లాదకరంబగు విధిని గాంచితి
తమదు రూపంబును ప్రజ్వలింపజేయుచున్.
విశ్వసింపు దివ్యుని యనుగ్రహంబు, ప్రతీక్షింపు మాతని ఇచ్ఛను;

లక్ష్యము మఱుగై యున్నను, మార్గదర్శి కానిండు ఆతనిని,
గాంచు మాతని, సంఘటనల, సఫలీకృతంబు లందంతయు
తమదు జన్మకారణంబదియే యగు.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: సునీతి పంతులు

(*SABCL* Vol. 5, p. 75)

నీ హృదయంలో నూతన జన్మ అభివ్యక్తమయి ప్రశాంతంగా, ఆనందంగా ప్రకాశించనీ. అది నీ సత్వములో అన్ని భాగాలను — బుద్ధి, సమ్యక్ దృష్టి, ఇచ్ఛాశక్తి, సంవేదన, జీవనవిధానము, శరీరము — తన స్వాధీనములోనికి తీసుకుని కొనసాగించనీ, నూతన జన్మలో నీ జీవనం దినదిన ప్రవర్ధమానంగా నీ సర్వస్వమూ శ్రీమాత పెంపకంలో శిశువు అవనీ. దివ్యకాంతి, దివ్యశక్తి, దివ్యసాక్షాత్కారము, నిన్ను కప్పివేయనీ. సంరక్షించనీ. పోషించనీ. నీ బాహ్య, అంతర అస్తిత్వాలు, నీ శక్తి, శాంతి, దివ్యానందాల వ్యక్తీకరణ సర్వమూ ఒకే సమైక్య సంచాలనంగా సాగనీ.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

సర్వేశ్వర శక్తిచేత ప్రచోదింపబడవలసినవారమే మనం

మన కర్మలకు ప్రేరకుడు, అధినాధుడు అయినవాడు ఏకైకుడు, విశ్వమయుడు, పరముడు, నిత్యుడునైన అనంతుడు. అతడు మనకు ఊర్ధ్వమున విలసిల్లు అజ్ఞాత, అజ్ఞేయ, అవ్యక్త, అనభివ్యక్త, సర్వాతీత పరబ్రహ్మము. అంతియే కాక అతడు సకల భూతరాంతరాత్మయై నిఖిల భువనాధీశ్వరుడై, సర్వాతీశాయి యగుచు, పరమజ్యోతి, పరమగురువు, పరమ సుందరుడు, పరమ ప్రేమరసైకమూర్తి కూడ. మన చుట్టునూ సృష్టివిలాసమును ప్రదర్శించుచున్న యీ విశ్వశక్తియు విశ్వాత్మయును నాతడే. అతడే మనలో అంతర్యామియై గూడ వెలుగొందుచున్నాడు. ఉన్నది సమస్తమూ ఆతడే. ఈ ఉన్నదాని కంటె మించి ఉన్నవాడునూ ఆతడే.

మనకు తెలిసినను, తెలియకపోయిననూ మన మందరము కూడ అతని సత్తలోని సత్తయు, శక్తిలోని శక్తియును అయి, అతని నుండియే సంక్రమించిన చైతన్యస్వరూపులము. ఈ మన మర్త్యస్వరూపము గూడ ఆతని యందలి పదార్థము నుండి రూపొందించబడినట్టిదే. మన లోపల అమర్త్యము, నిత్యమునై భాసించు దివ్యానంద, దివ్యజ్యోతి విస్ఫులింగ మొకటి కలదు.

2). అన్వేషకునికి వెన్వెంటనే కర్మాధినాథుడు తనకు తానై వెల్లడి కాడు. అయినప్పటికీ పనిచేసేది పరోక్షంగా యెల్లప్పుడూ ఆయన దివ్యశక్తియే. అది అభివ్యక్తమయేది, పనిచేస్తున్నది నేనే అనే అహాన్ని పరిత్యజించినపుడు మాత్రమే. ఈ పరిత్యాగము పరిపూర్ణమయే కొలదీ, తదనుగుణంగా దానియొక్క (దివ్యశక్తియొక్క) ప్రత్యక్షక్రియాకలాపము అభివృద్ధి చెందుతూ ఉంటుంది. దివ్యశక్తికి మన అర్పణ పరిపూర్ణమైనపుడు మాత్రమే, ఆయన పరిపూర్ణ సాక్షాత్కారంలో మనం, మన మనుగడ సాగించే హక్కు కలిగి ఉంటాం.

3) ప్రతి మానవుడు తెలిసికాని తెలియకకాని విశ్వశక్తియొక్క ఒకానొక ఉపకరణమే. అంతరమున దివ్యసన్నిధి దీపించుట అటుంచినచో, ఒక పనికినీ ఇంకొక పనికినీ, ఒక ఉపకరణమునకునూ, ఇంకొక ఉపకరణమునకునూ మన అహంకారిక స్వాతిశయ ప్రవృత్తి రూపమైన అవివేకమును సమర్థనీయముగా చేయగల ముఖ్య భేదమేమీయును లేదు — ఆత్మయొక్క ఒకానొక అనుగ్రహ విశేషమే జ్ఞానమునకునూ, అజ్ఞానమునకునూ గల భేదము. ఈశ్వరశక్తి విశేషము ఈనాడు ఒకరి యందును, రేపు ఇంకొకరి యందును తన బలమును పూరించుచు పనిచేయుచుండును. కుమ్మరివాడొక కుండను వేరొక కుండకంటె బాగుగా తయారుచేసినచో ఆ తెలివి చేసినవానిదిగాని, కుండది కాదు. 'ఇది నా బలము' అని గాని, 'చూడండి నాలోగల ఈశ్వరశక్తి' అని గాని, ఈ విధమైన దృష్టి మన మనస్సున కుండరాదు. ఈ మనస్సులోను, శరీరములోను ఒకే విశ్వశక్తి పనిచేయుచున్నది. సకల మానవులలో, జంతువులలో, వృక్షములలో, లోహములలో, సచేతనములలో, అచేతనములైనవానిలో, అంతటా పనిచేయుచున్నది అదియే — అనే దృష్టి ఉండవలెను.

4) ఈ అనుసంధానము స్థిరపడిన మేరకు, తన శక్తికి అతీతమైన, తన అహంకారపూరిత కృషి, సామర్థ్యము — లకు అతీతంగా ఒక శక్తి తనలో ప్రవర్తిస్తూన్నదనే చైతన్యం, సంవేదన సాధకునికి కలుగుతుంది. క్రమేపీ ఈ దివ్యశక్తికి తనను

తాను అర్పణ చేసుకోవటం నేర్చుకుంటాడు. తన యోగసాధన దానికి స్వాధీనప రుస్తాడు.

5) నిజానికి ఎప్పుడూ పనిచేసేది, ప్రవర్తించేది, ఉన్నతతర దివ్యశక్తియే. వ్యక్తిగతంగా, నా కృషి, నా ఆకాంక్ష అనే సంవేదన కలిగేది ఎప్పుడంటే, దివ్యశక్తి క్రియాకలాపాలతో అహంకారికబుద్ధి పరిణతిలేని అపసవ్యమార్గంలో తాదాత్మ్యభావాన్ని ఏర్పర్చుకోవాలనే తాపత్రయం వల్ల. సాధారణ అనుభవాలకు ఉపయుక్తమయే సాధారణ మానసికనియమాలను, అతీత అసాధారణ భూమికకు సంబంధించిన అనుభవానికి ఉపయోగించాలని, అది, (వ్యక్తిగత కృషి) పట్టుపడుతుంది. అహంకారిక సంవేదనలోనే మనం ఈ ప్రపంచంలో ప్రవర్తిస్తాం. మనలో పనిచేసే వైశ్వానిక శక్తులు మన స్వంతమని భావిస్తాం. సర్వాతీతుడు పురోగమనశీలంగా రూపకల్పనచేసే విశిష్ట కార్యకలాపాలన్నీ మన వివేకం, మన ఇచ్ఛాశక్తి, మన సుగుణం — అని మన వ్యక్తిగత ప్రయోజకత్వంగా ప్రకటిస్తాం. అహంకారపూరిత ప్రాణిక, శారీరక, మానసిక ప్రవృత్తి అది. మనకు జ్ఞానోదయమయినపుడు, అహం కేవలం ఒక ఉపకరణము మాత్రమేననే యెరుక కలుగుతుంది. ఇవన్నీ సర్వోన్నత సమగ్ర అంతరాత్మకు చెందినవిగానే, మనకు దఖలుపడినాయి. ఇవేమీ ఉపకరణాత్మక అహానికి చెందినవి కావు. సర్వోన్నత సర్వాతీతమునకు చెందినవి — అనే సంవేదన, అవగాహన, మనకు కలగటం ఆరంభమవుతుంది. అప్పటి నుంచీ, మన పరిమితులు, మన వక్రతలు ఇవే — ఈ విధివిధానానికి మనం అందించే సహకారం. అక్కడ అందులో ఉండే వాస్తవమైన శక్తి దైవానిది. తన ఇచ్ఛాశక్తి ఒక ఉపకరణం, వివేకం ఒక అజ్ఞానం, తెలివితక్కువతనం, తన శక్తి పసివాని దేవిరింపు, తన సుగుణం ఒక డంభాచారం — అని మానవ అహం తెలుసుకున్నపుడు, అది, వీటి కతీతమైనదానిపై నమ్మకాన్ని పెంచుకుంటుంది. అదే అపుడు దానికి విముక్తి. పైకి మాత్రమే కనిపించే స్వేచ్ఛతో, పట్టిన పట్టు నెగ్గించుకోవాలనే పట్టు వదలనిది వ్యక్తిగత సత్వము. దీనిపై మన కెంతో ప్రగాఢమైన మమకారం. దీనిని అదుపులో పెట్టేవెన్నో భావాలు, ప్రేరణలు, శక్తులు దీని వెనుక దాగి ఉంటాయి. ఇవన్నీ మన అల్పజీవనానికి అసంబద్ధమైనవే. అహంకారం మన మెంతో స్వేచ్ఛాజీవులమని గర్వపడుతుంది. అలాటిది, నిజానికిది లెక్కలేనన్ని జీవులకు, శక్తులకు, అధికారాలకు, వైశ్వానిక దివ్యప్రకృతిలోని ప్రభావాలకు ఎప్పుడూ కీలుబొమ్మ, బానిస. దైవానికి, అహం

చేసే ఆత్మత్యాగం దానికి ఆత్మసిద్ధి, సాఫల్యత. తనకు అతీతమైనదానికి దాసో హమే అయి ఉండటం — ఇదే దానికి బంధాల నుంచి, అనుబంధాల నుంచి విముక్తి, పరిపూర్ణమైన స్వేచ్ఛ.

6) వ్యక్తిగతమైన ఇచ్ఛాశక్తి, నిమ్నప్రకృతిలోని అంధకారాన్ని, వికృతాలను నిరాకరించాలి. దృఢనిశ్చయంతో, గాఢంగా దివ్యప్రకాశం వైపుగా దృష్టి మరల్చి, ఉండాలి. ఇందుకు తగిన అంతర్గత కృషితో పెనుగులాడే సమయం, ఇచ్ఛాశక్తికి, అంతో యింతో వ్యవధిలో ఎప్పుడో ఒకప్పుడు వస్తుంది. మానసికశక్తులు, హృద యోద్వేగాలు, ప్రాణికకామనలు, మొత్తం భౌతికసత్వమును అంతా సక్రమ దృక్ప థంలో నిర్బంధించాలి. సక్రమ ప్రభావాలకి ప్రవేశం కల్పించేలా ప్రతిస్పందిచేటట్లుగా వాటికి శిక్షణ నివ్వాలి. అప్పుడు మాత్రమే, ఇది వాస్తవంగా జరుపబడినపుడు మాత్ర మే, నిమ్నప్రకృతి ఊర్ధ్వప్రకృతికి విధేయమై ఉండటం సాధింపబడుతుంది. ఎందు కంటే అపుడు నివేదన ఆమోదయోగ్యమై ఉంటుంది.

7) సాధకుడు తన ఇచ్ఛాశక్తితో అహంకారశక్తులను అదుపులోనికి తీసుకుని వాటిని సక్రమ దృక్పథం వైపు జ్ఞానప్రకాశం వైపు మళ్లించాలి. ఒక మారు అలా మరలిన పిమ్మట దానినే అంగీకరించి, దానినే అనుసరించేలా వాటికి శిక్షణ ఇవ్వా లి. ప్రగతి సాగిస్తున్న కొలదీ వ్యక్తి తన వ్యక్తిగత ఇచ్ఛాశక్తిని, వ్యక్తిగత కృషిని, వ్యక్తిగత సామర్థ్యాలను, దివ్యోన్నతశక్తికి ప్రతినిధులుగా వినియోగించటం తెలు సుకుంటాడు. అలాగే ఉన్నత దివ్యప్రభావానికి సచైతన్యంగా ఒదిగి వుండటమూ నేర్చుకుంటాడు. ఇంకా మరింత పురోగతి సాధిస్తున్నకొలదీ, తన ఇచ్ఛాశక్తి, కృషి, సామర్ధ్యము — ఇవేవీ వేరుగా తన వ్యక్తిగత స్వంతానివిగా ఇక ఉండవు, సరి కదా, అవి, ఉన్నతతర దివ్యశక్తులకి, ప్రభావాలకి ఒదిగి ఉండే ఉన్నత చలితచాల నాలుగా కొనసాగుతాయి. అయినప్పటికీ కూడా, దైవీమూలకానికి, మానవఘటిత సంఘటనల తీరుకు మధ్య ఒక రకమైన అగాధం లేదా యెడం ఇంకా ఉంటూనే ఉంటుంది. ఆ దిశగా తీసుకుపోయే ప్రక్రియ అస్పష్టమయి మార్గం ఎప్పుడూ అంత నిర్దుష్టంగా ఉండదు. వికృత మవుతూంటుంది. ఈ ప్రక్రియలో చివరికి క్రమానుగతంగా అహం, అజ్ఞానం, అశౌచం అంతర్ధానమవుతవి. ఈ చివరి వేర్పాటు

వైదొలగింపబడుతుంది. వ్యక్తిలోని సర్వస్వం దైవీక్రియాకలాపంగా సుసంపన్నమవుతుంది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కమలాకర వెంకటరావు, కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

చోదకునిపై విశ్వాసంతో సుదూర సాగరాని కావల అన్వేషిస్తూ సాగిపో

1) విశ్వాసము, ఓరిమి — ఇవి ప్రాథమిక అవసరాలు. స్వర్గసామ్రాజ్యాన్ని హఠాత్తుగా గట్టి పట్టు పట్టి అన్వేషించే గాఢ హృదయ భావావేశాలు, తీవ్ర ఇచ్ఛాశక్తి ఉగ్రతలు దుఃఖపూరిత ప్రతిక్రియలను యెదుర్కొనవలసి వస్తుంది — అవి వాటి తీవ్రతను నిరసించకపోతే. ఇవి (విశ్వాసము, ఓరిమి) మరింత అణకువ, ఓరిమితో కూడి సహకరించేవి. సుదీర్ఘము, జటిలము అయిన సమగ్ర యోగానికి, సమగ్ర విశ్వాసం, నిశ్చలమైన ఓరిమి తప్పనిసరి.

2) మన బుద్ధి యందును, హృదయము నందు, సంకల్పశక్తియందు అసహనపూర్వకమగు తొందరపాటు చెలరేగుచుండు కారణమున నీ విశ్వాస సహనములను మిట్టపల్లములుగల ఇరుకైన యోగమార్గమునందు అభ్యసించుటయు అలవరచుకొనుటయు మిగుల కష్టము. మానవుని ప్రాణమయ ప్రకృతి యెల్లప్పుడునూ తన కృషి ఫలితము కొరకై వెంపరలాడుచుండును. ఆ ఫలితము తనకు నిరాకరింపబడుచున్నట్లు తోచినను, అది తనకు చేకూరుటకు దీర్ఘ విలంబనము జరుగుచున్నట్లు తోచినను, అయ్యది తన లక్ష్యమునందును, అద్దాని నేతృత్వమునందును విశ్వాసమును కోల్పోవును. ఏలయన, అతని బుద్ధి సదా ఆయా విషయజాతపు బాహ్యలక్షణములను బట్టి మాత్రమే నిర్ణయములు గావించుచుండును. ఎక్కడలేని నమ్మికతోనూ అతడు పట్టుకొని వ్రేలాడు హేతువాదధోరణికి పట్టుపడిన తొలి అలవాటు అదియే. దీర్ఘకాలము మనము బాధలకు లోనుగావలసి వచ్చినప్పుడుగాని, చీకటిలో దారి గానక తొట్రుపాటులు పడవలసి వచ్చినప్పుడుగాని, మన హృదయములో భగవంతుని నిందించుటకంటె సులభతరమైనది మనకు వేరొకటి

లేదు. మనము పెట్టుకొనిన లక్ష్యమును విడనాడుటయు అట్టి సందర్భములో కడు సులభమే.

ఏలయన, "ఆ పరమేశ్వరుని నేనెంతగానో నమ్ముకొని యుంటిని. కాని, బాధలు, కలుషములు, ప్రమాదములు నాకు సంప్రాప్తమైనవి. నేను వంచితుడనైనాను". అని మన మందుము. లేక "ఒక లక్ష్యసిద్ధి కొరకై నేను నా జీవితమునెల్ల ఒడ్డితిని కాని, నా అనుభవమునకు వచ్చిన కఠిన సందర్భములు నా లక్ష్యమునకు విరోధులై నిరుత్సాహమును జనింపజేయుచున్నవి. ఇతరు లేరీతిని తమకుగల పరిమితులకు లోబడి తమ సాధారణానుభవపు స్థిరభూమిపై నడచుచున్నారో అట్లే నేనునూ చేసియుండిన బాగుండెడిది." --అని వక్కాణింతుము. అట్టి క్షణములందు, — ఇది ఒక్కొక్కప్పుడు కడు తరచుగా సంప్రాప్తమై దీర్ఘకాలముండుట గూడ సంభవించుచుండును. — అంతకు పూర్వము మనకు కలిగియుండిన ఘనతరానుభూతు లన్నింటినీ మనము మరిచిపోవుచుందుము. హృదయము తనను ఆవేశించిన కలతలో తాను నిమగ్న మైపోవును. ఇట్టి చీకటి సన్నివేశములలోనే దివ్యపరిశ్రమ నుండి పూర్తిగా మరలిపోవుటయు సంభవింపగల ప్రమాదమున్నది.

3) దీర్ఘకాలము నిలుకడగా సాధన కొనసాగించుటను సాధకుడు నేర్చుకొనిన యెడల, అతని హృదయమందలి విశ్వాసము ఎంతటి భయంకరమైన ప్రతికూల పరిస్థితియందైననూ సడలక నిలిచియుండ గల్గును. ఒకవేళ అది తొలుత మరుగుపడుటయు, లేక అణగారిపోయినట్లు తోచుటయు జరిగినను, అచిరకాలముననే మరల ప్రకటితమగుట తథ్యము. ఏలయన, హృదయము కంటెను, బుద్ధికంటెను పరతరమైన దొకటి ఎంతటి విపరీతపు తొట్రుపాటు లందైనను, ఎంతటి దీర్ఘ మైన వైఫల్యస్థితి యందైనను అద్దానికి తమ ఊత మొసగి నిలువబెట్టును. కాని, యిట్టి తొట్రాపాటులు, మబ్బుతెరలు అనుభవశాలియగు సాధకుని పురోగతికి గూడ అవరోధమై పరిణమించుచుండుట కల్గదు. అట్టియెడ, ప్రారంభదశలోని సాధకుని కవి మిక్కిలి ప్రమాదకరములే కదా; కావున సాధకుడు మొదటి నుండియు గూడ ఈ మార్గములోని బహుళశ్రమను గుర్తించి, అంగీకరించి, బుద్ధికి అంధప్రాయముగా గనుపట్టినను, బుద్ధికంటె వివేకవంతమని చెప్పదగు విశ్వాసావశ్యకతను బాగుగా హృదయస్థ మొనర్చుకోవలసి యున్నది.

4) ఏలయన, ఈ విశ్వాసము ఊర్ధ్వమునుండి మనకు అందింపబడెడి చేయూత.

బుద్ధికి, దాని ప్రమాణములకు అతీతమై వెలయు ఒకానొక నిగూఢజ్యోతి యొక్క కాంతిమయచ్ఛాయావిశేషమది. బాహ్యదృశ్యములపై ఎంత మాత్రమూ ఆధార పడని నిగూఢజ్ఞానహృదయ మీ విశ్వాసము. పట్టుదలతో విశ్వాసమును మనము వీడక యుందుమేని, అయ్యది తన ప్రయోజనమును నిరూపించుకొనుచు ఉన్న తిని పొంది, కడకు దివ్యజ్ఞాన సాక్షాత్కారము లోనికి రూపాంతరము చెందును. "అనిర్విణ్ణమైన, — విషాదమున క్రుంగిపోని, — హృదయముతో యోగమును సతతముగ నభ్యసించుచుండవలె" నను గీతాబోధనను మనము సదా వీడక అను ష్ఠించుచుండుట అవసరము. "సర్వపాపముల నుండియు నీకు నేను తప్పక విమో చనము కల్పించెద" నని ఆ ప్రభువు చేసిన వాగ్దానమును సంశయాకులమగు బుద్ధికి మనము నిత్యమూ గుర్తు చేయుచుండవలెను. కట్టకడకు, విశ్వాసము చలిం చుట పూర్తిగా కట్టువడిపోయి, ప్రభుని సాక్షాద్దర్శనమును పొందినవారమై, అతని దివ్యసన్నిధిని సదా అనుభవించుచుండెడి స్థితికి మనము చేరుకోగలుగుదుము.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదము: కమలాకర వేంకటరావు (యోగసమన్వయము)

(*SABCL* Vol. 20, pp. 232-33)

మన నౌకను నడిపించే అధిపతి సమర్థుడు

మన కర్మల కధినాథుడైన ప్రభువు మన ప్రకృతిని ఒక వంక రూపాంతరము చెందిం చుచునే వేరొక వంక దానిని గౌరవించుచుండును. అతడు మన ప్రకృతి ద్వారా పనిచేయునే కాని ఏదో నిరంకుశ అస్థిర ధోరణిలో పనిచేయడు. దోషభూయిష్ఠము, అపరిపూర్ణము అయిన మన ప్రకృతి యందు పరిపూర్ణతకు తోడ్పడగల మూలక ములున్నవి. కాని అవి ఒకే తీరుగా లేవు. క్రమరహితంగా కలగాపులగంగా, అస్త వ్యస్తంగా, అపరిపక్వంగా ఉన్నాయి. ఈ పదార్థము నంతనూ నెమ్మదిగా పరిశుద్ధమొనర్చి, క్రమపరచి, కొత్తగా పోతపోసి రూపాంతరము చెందించవలసి యున్నది. అంతియేకాని, దానిని చితగగొట్టి, ఛిన్నాభిన్నము చేసి, హతమార్చు టయు, బలవంతముగా తుడిచిపెట్టుటయు చేయరాదు. ఈ ప్రపంచము, అందు

నివసించు మనము ఆ ప్రభుని అభివ్యక్తరూపముగా అతనిచే సృజింపబడినవారము. అజ్ఞము, సంకుచితములైన మన మనస్సు అవగాహనమొనర్చుకోజాలని పద్ధతిలో ఆతడే, ప్రపంచముతోనూ, మనతోనూ వ్యవహరించును. మనస్సు మౌనముద్రాంకితయై దివ్యజ్ఞానమునకు ఉన్మీలితమైనగాని అతని పోకడలు దానికి తెలియజాలవు. మనము చేయు తప్పులకు మూలము నొక సత్యపదార్థము కలదు. తడుములాడుకొనుచున్న మన బుద్ధికి తన ఆంతర్యమును వెల్లడింపవలెనని అద్దాని ప్రయత్నము. తప్పులతో సత్యమును గూడ మానవబుద్ధి ఖండన మొనర్చి దాని స్థానమున సగము సత్యము, సగము తప్పునైన నొకదానిని నెలకొల్పుచుండును. ప్రతి తప్పు చాటుననూ నిక్షిప్తమైయున్న సత్యమును మనము తెలుసుకోగలుగు పర్యంతము, దివ్యజ్ఞానస్వరూపుడైన ఆ పరమేశ్వరుడు మన తప్పులను సహనముతో కొనసాగనిచ్చుచుండును. మనము చేయు పాపములు మనలో వెతుకులాడుచున్న ఒకానొక శక్తి, తప్పుదారిలో పడి, చేయు పదన్యాసములు మాత్రమే. అద్దాని లక్ష్యము పాపాచరణము కాదు. దివ్యగుణ విశేషముగ పేర్కొనదగిన ఒకానొక విశుద్ధతను సాధించుటయే అద్దాని లక్ష్యము. తరుచుగా నీ పాపములు ఒక గుణవిశేషమును కప్పిపుచ్చెడి మాయ ముసుగులు. వికృతమైన ఈ ముసుగు నూడ్చి అద్దానిని రూపాంతరము చెందింపవలసి యున్నది. అట్టు కానిచో, నిర్దుష్టమగు భూతసృష్టి విధానమునందు ఈ పాపములను ఉండనిచ్చుటయు, కొనసాగించుటయు జరిగి యుండెడిది కాదు. మన కర్మల కధినాథుడైన ఈశ్వరుడు పొరపాట్లు చేయునట్టివాడు కాదు. కొరమాలిన యీ పాపముల నందాసీనుడై తిలకించువాడును, భోగియై వాటితో సయ్యాటలాడువాడును గాదు. మన హేతువాద ప్రజ్ఞ కంటె మన గుణసంపద్విశేషము కంటెను అతడు వివేకశాలి.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కమలాకర వెంకటరావు

(*SABCL* Vol. 20, pp. 233-34)

*

2) అహంకారం ఎక్కడైతే ఉంటుందో అక్కడ ఆదిమ జంటలైన రాగద్వేషాలు ఉద్భవిస్తాయి. కోరికలను సంతృప్తిపరచేవాటి పట్ల ఇష్టము, వాటికి ప్రతికూలమైనవాటి పట్ల అయిష్టము, లాభనష్టాల సంవేదన, ఆహ్లాదము, అసహ్యము, ఆకర్షణ, వికర్షణ,

జాలి, క్రూరత్వము, ప్రేమ, ద్వేషము — ఈ ద్వంద్వాల నిత్యనిరంతర ఊరేగింపు ఉంటుంది. ఇందులో ఏ ఒక్క జంటకైనా ప్రవేశం కల్పించావా, ఇక మిగిలినవన్నీ ఒకదాని వెనుక మరొకటి పరుగుగా పాటుతో వచ్చేస్తాయి. అయితే సర్వభూతములలోను తనను తాను దర్శించుకునేవాడు ద్వేషించలేడు. ఎవ్వరినీ చిన్నచూపు చూడడు. అతనికి భయముకాని, జుగుప్సకాని ఉండవు.

*

ఈ బాహ్యమైన, "నువ్వు — నేను" భావన, కేవలం ముసుగులు ధరించిన వేషగాళ్లు మాత్రమే. వీరికి పరోక్షంగా ఉన్నది — ఏకః — ఒక్కడే అతను ఎవ్వరినీ చంపడు. తాను చంపబడడు. ముసుగు మనిషి ధర్మాధర్మ నిర్ణేతను పిలిచి అంటాడు — నా పాత్ర నేను పోషించాను. నీ పాత్ర నీవు పోషించు — అని. ఓ సనాతన యోగపుత్రా! సర్వభూతములలో ఆత్మసాక్షాత్కారాన్ని పొందు. దేనికీ భయపడడకు. దేనినీ నిరసించకు. ఎవ్వర్నీ భయపెట్టకు. ఎవ్వర్నీ అసహ్యించుకోకు. నీవు పోషించవలసిన పాత్రను ధైర్యంగా, నిర్భయంగా పోషించు. నీవు మాత్రము అలాగే ఉండు. నీవు నిజానికి అదే. నీ విజయములో దైవము, నీ ఓటమిలో దైవము, నీ బాధామృత్యువులలోనూ దైవము — దైవమునకు ఓటమి లేదు. మృతి లేదు. భగవంతుడు దేనికి భయపడతాడు! ఆయన దుఃఖిస్తాడా? ఆయన భయకంపితుడు అవుతాడా? లేదు. నీలో, నీ మస్తిష్కంలో, శరీరంలో ఉండే సూక్ష్మజీవులు మాత్రమే కంపించేవి. వాటిలో ఉపవిష్టుడవై వున్న నీవు వాటిని, వాటి భయ, బాధలని, నిశ్చలంగా దర్శిస్తూ ఉంటావు. వాస్తవాలుగా భావించే వాటియొక్క స్వప్నాల నీడలు మాత్రమే అవి. సర్వభూతాంతర్గత అంతరాత్మను తెలుసుకో. అంతరాత్మలో సర్వభూతములను అవలోకించు. అప్పుడు ఇక, ఆఖరికి, భయం నీ నుంచి భయపడి పారిపోతుంది. బాధ నిన్ను అంటుతే, దాని కెక్కడ బాధ కలుగుతుందోనని అది నిన్ను తాకదు, మృత్యువు నీ దరి చేరితే అదెక్కడ చచ్చిపోతుందోనని, భయంతో నీ దగ్గరకే రాదు.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

దైవకృపను నమ్ము — దైవం నిన్ను నడిపించనీ

మన మానవ ప్రకృతి, యిచ్ఛాశక్తి విలసనమున పొరపాట్లకు లోనగునది. జ్ఞానశక్తి విలసనమున తెలివిమాలినది మాత్రమే గాక, క్రియాశక్తి విలసనమున కడు దుర్బలము కూడ. కాని ఈశ్వరశక్తియందు మనము విశ్వాసముంచి, మన లోపములను, సామర్థ్యములను ఈశ్వరకార్యము కొరకు వినియోగింతుమేని, మనకు చేయూత యొసగి నడిపించి తీసుకొనిపోవుటకు ఈశ్వరశక్తి సిద్ధముగనే యున్నది. మనము వెంటనే సాధింపవలెననుకొన్న లక్ష్యము నొకవేళ సాధింపలేకపోయినచో, ఆ వైఫల్యము ఈశ్వరేచ్ఛచే కలిగినదే. మన వైఫల్యము తరచుగా మనలను సరియైన దారిలో పెట్టి, తక్షణ విజయము మనకు అందింపగలిగి యుండుదాని కంటె నిక్కమైన లక్ష్యసిద్ధికి మనకు సహాయకారి యగుచుండును. మనము బాధలకు గురికావలసి వచ్చుచో, దానికి కారణము మనలో నేదియో అపురూపమైన ఒకానొక ఆనందప్రాప్తికి సన్నద్ధము గావింపబడవలసి యుండుటయే. దారిలో మనము త్రొట్రుపాట్లు పడుచున్నచో, అయ్యది తుదకు మనము సరియైన నడక నేర్చుకోగలుగుటకే. శాంతిని, విశుద్ధిని పూర్ణసంసిద్ధిని సంపాదించుటకు అమిత తీవ్రతతో కూడిన తొందరపాటు మనకు కూడదు. శాంతిని మనము సాధింపలసినదే, — కాని అది శుష్కమైనట్టియు, నిష్ప్రచ్ఛరమైనట్టియు, అశాంతి ప్రకటన కసమర్థములుగా జేయబడిన వినష్టసామర్థ్యములు గలిగినట్టియు శాంతి కారాదు. అటులే, విశుద్ధి సాధనయు మనకు లక్ష్యము గావలసినదే. — కాని అది శూన్యస్థితిని వెల్లడించునట్టియు, కఠినమైన ఉదాసీనతను ప్రకటించునట్టియు విశుద్ధి కారాదు. అదే విధమున, పూర్ణసంసిద్ధియు మనము పొందితీరవలసినదే, — కాని అది సంకుచితమైన పరిమితుల లోపల బంధింపబడినట్టియు, అనంతుని అంతులేని విస్తృతికి అవధిని విధించునట్టియు సంసిద్ధి కారాదు. దివ్యప్రకృతి లోనికి పరివర్తనము చెందుట మన లక్ష్యము. కాని, యీ దివ్యప్రకృతి మానసికస్థితియో, నైతికస్థితియో కాదు. అయ్యది ఒకానొక అధ్యాత్మిక స్థితి. దానిని సాధించుట మిక్కిలి కష్టము. మన బుద్ధిచేత దానిని ఊహించుట సైతమూ మిక్కిలి కష్టమే. మన కర్మలకు, మన యోగసాధనకు అధినాధుడగు పరమేశ్వరునకు ఏమి చేయవలెనో తెలియును. ఆ చేయవలసినదాని

నాతడు తన సాధనములతో, తన పద్ధతి ప్రకారము చేయుట కవకాశ మిచ్చు టయే మనము చేయవలసిన పని.

2) అవిద్య యందలి మూలప్రవృత్తి అహంకార విశిష్టమై యుండును. మన అసమగ్రప్రకృతికిగల పరిచ్ఛిన్న మైన వెలుగును, శక్తిని పురస్కరించుకొని మనము కర్మప్రవృత్తుల మగుచున్నంత కాలము, అహంకారమును నిరోధించుటకంటె మనకు కష్టతరమైనది వేరొకటి లేదు. కర్మాచరణ ప్రవృత్తిని విడనాడుట ద్వారా అహంకార మును కృశింపజేయుటగాని, వ్యక్తిత్వపు సకల ప్రవృత్తినీ త్రుంచివేయుట ద్వారా దానిని హతమార్చుటగాని సులభమే. ఒకానొక శాంతిపారవశ్యములోనో, దివ్యప్రే మానందములోనో నిమగ్నమగునట్లు దానికి ఉన్నతి ఘటింపజేయుటయు సుల భమే. కాని, మనయందు నిక్కమైన పురుషునికి విమోచనము కలిగించి, దివ్యశక్తి విలంబనమునకు నిర్దుష్టసాధనముగను, దివ్యకార్యాచరణమునకు విశుద్ధోపకరణ ముగను దివ్యమానవత్వసిద్ధిని సాధించుటెట్లుననదే మన మెదుర్కొనుచున్న కఠిన తర సమస్య. ఇందుకు ఒక్కొక్క అడుగే స్థిరముగ వేసికొనుచు మనము ముందుకు సాగవలసి యున్నది. ఒక్కొక్క కష్టమును పూర్తిగా అనుభవించుచు క్రమముగా అన్నిటినీ పూర్తిగా వశీకరించుకోవలసి యున్నది. ఈ కార్యము మనకు ఒనగూడు నట్లు చేయజాలినది దివ్యజ్ఞానము, దివ్యశక్తి మాత్రమే. సంపూర్ణమైన విశ్వాసముతో దానికి మనము విధేయులమై, సుస్థిర ధైర్యముతోడను, సహనముతోడను దాని కార్యగతుల ననువర్తింపుచు ఆమోదించుచుందుమేని, తప్పక అది సమస్తమూ నిర్వహింపగలదు.

అనువాదం: కమలాకర వేంకటరావు

*

3) దైవాన్ని చేరుకునేందుకు లేదా తెలుసుకునేందుకు వ్యక్తి తీవ్రభావావేశంతో, సంకల్పశక్తితో ఆరంభిస్తాడు. దైవమే మొత్తం అంతా స్వాధీనం చేసుకునేటందు లకు తన సాధారణ వ్యక్తిగత భావాలు, కోర్కెలు, వ్యామోహాలు, అలవాట్లకు సంబం ధించిన క్రియాకలాపాల ప్రేరణలు క్రమక్రమంగా వదులుకుంటాడు. దాసోహం — అంటే, నిమ్నబుద్ధి, దాని తాలూకు మానసిక భావాలు, ఇష్టాయిష్టాలు త్యజించి దివ్యప్రకాశ, దివ్యజ్ఞానాలకి వశం కావటం — తత్తరబాటులో, కలవరమొందే అల్ప మైన, అజ్ఞానయుత వ్యక్తిగత ఇచ్ఛాశక్తిని, నిశ్చల ప్రశాంత కాంతివంతమైన,

దివ్యయిచ్ఛ, దివ్యశక్తి లోనికి, మన యొక్క అల్ప, అస్థిమిత, బాధాయుత స్పంద నలను సువిశాల తీవ్ర దివ్యప్రేమ ఆనందాల లోనికి మళ్లించి వదిలిపెట్టడం — దివ్యపురుషత్వముయొక్క అస్పష్టఫలితంగా తయారైవచ్చిన మన బాధా పరితప్త అల్పవ్యక్తిత్వమును ఏకైక దివ్యపురుషత్వము లోనికి పర్యవశింప చేయుట — (ఇదీ surrender అంటే). వ్యక్తి తన స్వీయభావాలు, హేతువాదాలతో ఉన్నత తర దివ్యవిజ్ఞాన జ్యోతిస్సుల నందుకోలేడు. అడుగడుగునా అల్పమైన ఆటంకా లు వాటి రాకకి అవరోధం కల్పిస్తాయి. వ్యక్తి తన వ్యక్తిగత కామనలను వ్యామోహాలను పట్టుకుని వ్రేలాడుతూంటే, ఉన్నత దివ్యతేజస్సులు తమ వాస్తవశక్తితో ప్రవర్తించలే వు. ఏమంటే వాటిని నీవు నీ కోర్కెలకు ఊడిగం చేయించడమవుతుంది. నికృష్ట సంవేదనలతో కూడిన, నీ పద్ధతులను త్యజించకపోతే, సర్వోన్నత దివ్యానందం, శాశ్వత దివ్యప్రేమ క్రిందికి దిగి రాలేవు. ఒకవేళ దిగివచ్చినా, అవి తమ స్వచ్ఛ తను కోల్పోతాయి. అపరిణతమై పొంగిపొరలే బావావేశపూరిత పాత్ర (శరీరం) లోనుంచి ఒలికిపోయి నష్టమవుతవి. అల్పమైన దానిని అధిగమించి, అనల్పమైనదానిని స్వీకరించాలి. ఈ ఆవశ్యకతను ఎంతటి హేతువాదము అయినా కాదని త్రోసిపార వేయలేదు.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

అల్లకల్లోలాల కావల వేచి ఉన్న ఉజ్వల భవితవ్యాన్ని చూడు

భూమి మీద దివ్యజీవనమంటే సాధారణ భౌతిక అస్తిత్వంతో ఏ కాస్తంత సంబంధం లేకుండా ఎక్కడో ప్రత్యేకంగా ఉండేది కాదు. అది మానవుడిని, మానవజీవితాన్ని రూపాంతరీకరించ బడగలిగేదానిని సాధ్యమయినంతవరకు రూపాంతరీకరిస్తుంది. ఆధ్యాత్మికరించగలిగేటంత మేరకి ఆధ్యాత్మీకరిస్తుంది. తన ప్రభావ ప్రసరణంతో మౌలికంగా ఇతరత్రా ఉద్ధరింప బడవలసిన వాటిని ఉద్ధరిస్తుంది. వ్యక్తిగత, వైశ్వా నిక అంశాల మధ్య లోతైన సమన్వయాన్ని సాధిస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక సత్యానికి, ఛాయామాత్రంగా ప్రకాశిస్తున్న ఆదర్శాన్ని సమున్నతంగా, మరింత ఉత్కృష్ట

ఉన్నతతర అస్తిత్వ దిశగా ఉద్ధరించడానికి సహకరిస్తుంది. మనస్సును ఇతోధికంగా దివ్యజ్ఞాన ఇచ్ఛాశక్తుల దిశలకి ఉద్ధరిస్తుంది. జీవనాన్ని మరింత లోతైన సత్యప్రదీప్త మానంగా, ఉద్వేగభరితం చేసి, ఉదారవంతమైన శక్తికి, ఉత్కృష్టతర లక్ష్యాలకి, ప్రేరణలకి ఉద్ధరిస్తుంది. తన పరిపూర్ణ సత్యసత్వము లోనికి ఉద్ధరింపబడలేనివి ఏవైనా కనుక ఇంకా ఉంటే, వాటిని పరిపూర్ణత దరికి చేరుస్తుంది. అసంపూర్ణ పరి ణామ క్రమంలో, ఆ మాత్రం పరిణామానికీ కూడా సిద్ధంకాని వాటికి కూడా ఆత్మోద్ధ రణకి సంసిద్ధం చేసేందుకు అవకాశం ఉంటే కల్పించేందుకు ప్రయత్నిస్తుంది. అతిమానస సంసర్గమును కనుక శరీరం భరించగలుగుతే శరీరం కూడా తన స్వీయ భౌతిక సత్యానికి సచేతనమై ఉంటుంది. శారీరక చైతన్యమనేది శరీరానికి ఉంటుం ది. అది స్వీయ అంతరవ బోధన సత్యంతో — instinctive truth కూడుకొని ఉంటుంది. తనదైన సక్రమ కార్యాచరణ శక్తియుత పరిస్థితి దానికి ఉన్నది. ఒక రక మైన అవ్యక్త నిగూఢ పరిజ్ఞానం కలిగిన జీవకణాల, జీవధాతువుల సంవిధానంతో — ఏదో ఒకనాడు అది సచైతన్యమై భౌతికరూపాంతరీకరణ ప్రక్రియకి దోహదపడు తుంది. ఫలితంగా భూభౌతిక స్వభావంలో, చేతనలో, ఒక జాగృతి చోటు చేసుకో వటం తప్పనిసరి. అందులకై సార్ధకమైన వాస్తవమైన ఒక సంసిద్ధత ప్రారంభం కాకపోయినప్పటికీ — ఒక నూతన దివ్యప్రపంచ తీరు దిశగా పరిణామానికి మొద టిసారిగా, కనీసం ఒక ముందడుగు వేయటానికి ఒక ప్రేరణ — తప్పనిసరి.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

నీ జన్మ సఫలం కావించుకో

ఇది నీ కర్తవ్యం. నీ అస్తిత్వ లక్ష్యం. ఇక్కడ నీ వున్నది దివ్య అతిమానసపురుషు డవు కావటానికి. దివ్యత్వమునకు అర్హమైన పాత్రవు కాగలగటానికి. అందుకు సంసిద్ధం కావటమే నీ కర్తవ్యం. ఆ పయనంలోనే ఆనందం. కాకపోతే, వైఫల్యం. ఏది ఏమైనా అంతా అదే. లక్ష్యం, ప్రయోజనం మాత్రం అందుకే. అందుకు నీ ఆ ప్రస్థానంలో, లక్ష్యంలో ఔన్నత్యముంది. మరి అదే నీ ఆనందం, లక్ష్యం. నీ లక్ష్యాన్ని చేరుకునే మార్గం (నీకు తెలిసి) నీతోనే ఉన్నది. ఉన్నత శిఖరాల ఆరోహణకు నీకు శక్తి కల్పిం

పబడే ఉంది. నీ శిఖరాలను నీవు అధిరోహించగలవు. అదే నీకు ఆనందం. అందుకే నీకు ఆనందం.

నీ కర్తవ్యమంటూ యేదైనా వుంటే, అది యిదే. నీ లక్ష్యం యేమిటని ప్రశ్నిం చావనుకో. దానికి జవాబు యిదే. నువ్వు ఆనందాన్ని కోరుకున్నట్లయితే యింతకు మించిన ఆనందం మరొకటి లేదు. నువ్వు ఆనందమని భ్రమిస్తున్న స్వప్నం, సుషు ప్తి, ఆత్మవిస్మృతి యివన్నీ పరిమితమైనవి. విచ్ఛిన్నమయిపోయేవి. కాని యిది పరిపూర్ణానందం. నీ అసలు రూపం. నీ నిజస్వరూపమేమిటో తెలుసా? దైవమే. మిగిలినదంతా విచ్ఛిన్నకరమైనది, వికృతరూపమైనది. ఈ సత్యాన్నే నీ కళ్ల ముందర ఉంచుకొని, ప్రతి విషయంలోను, ప్రతి క్షణము దానికి విధేయమైపోవలసినదే.

మేలిముసుగులో వున్న మోమును, ఆ ముసుగు తొలగించి చూడడానికి బ దులుగా ఆ ముసుగే ముఖమని నమ్మబలుకుతా డొకడు; కాని నీ లక్ష్యం మాత్రం నువ్వు మారడం. స్వీయ పరివర్తన మానవస్వభావంలోనే ఉంది. ఆత్మపరివర్తన అతడి నిజమైన స్వభావం. అదే నిజమైన ఆధ్యాత్మిక లక్ష్య మైన ఆత్మోత్థానం.

ఆత్మ అంటే యేమిటి? దానిని అధిగమించటం యేమిటి? ఆత్మపరివర్తనం అంటే యేమిటి? ఇక్కడే నువ్వు పొరబడి తప్పుచేయకూడదు. నిన్ను నీవు తెలు సుకోడంలో తప్పు జరిగిందంటే మాత్రం, అది నిన్ను సకల కష్టాలలోను ముంచె త్తి, సమస్త సందేహాలకు కారణమవుతుంది.

నువ్వు అధిగమించవలినది యేదంటే, యిప్పుడు బాహ్యంగా నీకు కనిపిస్తు న్న, నీ వెరిగిన వ్యక్తి — పదార్థానికి, ప్రాణానికి బానిసయినవాడు, ఆ రెండూ కాక పోతే మనసుకి బానిసయిన మానసజీవిగా వుంటున్నవాడు. ఇది అతిగాఢమైన, ఘోరమైన పరాధీనత. మనస్సుకి బానిస కావడం అంటే మసకరూపాన్ని చూసి దానికి దాస్యం చేయడమే.

పరిణామం చెందవలసిన నీ ఆత్మ — పదార్థం, ప్రాణం, మనస్సు అనే తెరల వెనుక నీలోనే వున్నది. అదే ఆధ్యాత్మికశక్తులు కలిగిన దివ్యమానవుడు, పురుషోత్త ముడు. బుద్ధిజీవిస్థాయి నధిగమించి, దివ్యమానవుడు కావడం కోసమే భౌతికజీ వితం మీద ఆధిపత్యం సాధించాలి. ప్రస్తుతం యే ప్రకృతి చేతిలో కీలుబొమ్మగా వున్నావో ఆ ప్రకృతిని జయించిన రాజువు కావాలి. ఏ ప్రకృతి శక్తయితే, నిన్ను తన పాదాలక్రింద తొక్కి పట్టిందో దానిని యెత్తిపడేయాలి. బానిసగా కాక పరిపూర్ణ

దివ్యదీప్తిగాను, దుఃఖం బాధల దోబూచులాటలోకాక సంపూర్ణ దివ్యానందంగాను, దుర్బలత్వంతో పతనం చెందడం కాక, అమితశక్తివంతుడిగా ఔన్నత్యం సాధించాలి. పరిమితస్థాయి నధిగమించి అనంత జీవనం సాధించాలి. పరమాత్మగా అతడిలో ఐక్యం కావడమంటే అదే. నీకు నీవై ఉండటమే యిది. మిగిలినదంతా అందుండి ప్రసరించేదే.

నీలో నీవు స్వేచ్ఛగా ఉండు. తద్వారానే, నీ మనో, ప్రాణిక, దేహాలకు స్వేచ్ఛ. ఆత్మ స్వేచ్ఛాయుతమైనది.

దైవానికి, సర్వజీవులకు అనురూపంగా ఉండు. నీ నిజసత్వములో జీవించు — నీ అహంలో కాదు. అమృతత్వమూర్తివై ఉండు. మృత్యువును నమ్మకు. నీ దేహానికే మృతి గాని, నీకు మృతి లేదు. ఆత్మ నిత్యము.

జీవుడిలో అమృతత్వమే అనంతత్వం, జాగృతి, పరమానందం. పరమాత్మ అనంతుడు. పరిమిత జీవితాలు అనంతత్వం నుండి ఉద్భవించినవే.

సకల సృష్టిలో నీ వున్నావు. అందుచేత దానిలో యేదైనా నువ్వు కాగలవు. వాటిలో నువ్వు లేనట్లయితే, నీకు అస్తిత్వమే లేదు. నీలో యేదైతే వుందో అదే నీ జీవాత్మలో అభివ్యక్తమవుతుంది. బాహ్యంగా కనిపిస్తున్న నీ యీ రూపం, నీ నిజ రూపం కాదు. బాహ్యరూపానికి బానిసగా నువ్వెందుకుండాలి?

ఇంకా యెదుగు. నిన్ను నీవు అధిగమించు. పరివర్తన సాధించు. నువ్వు మనిషివి. మనిషి సంపూర్ణ స్వభావం మన ప్రస్తుత తత్వం కంటె ఉన్నతంగా పరివర్తన చెందడం మొదట వ్యక్తి పశుప్రాయుడు. పశుప్రాయుడైనవాడు తరువాత స్థాయికి పరివర్తన చెందాడు. ఆలోచనాపరుడు, వస్తునిర్మాత, సౌందర్యాన్వేషకుడు అయ్యాడు. ఈ ఆలోచనాపరుడి స్థాయి నుంచి జ్ఞానసాధకుడు కావాలి. వస్తునిర్మాత స్థాయి నుంచి సృష్టికర్తగా, తన సృష్టికి తాను అధిపతి కావాలి. సౌందర్యాన్వేషణ స్తాయి నుంచి ఆ సౌందర్యంలో ఆనందాన్ని అనుభవించేవాడుగా, భౌతికత నుండి శాశ్వతత్వం సాధించాలి. ప్రాణికం నుండి జీవాత్మ అమృతత్వానికి, ఆ తర్వాత అనంతత్వశక్తిని సాధించాలి. మానసికమైన, పాక్షికజ్ఞానం నుంచి పరిపూర్ణదీప్తి వెనుకగల దివ్యదర్శనాన్ని సాధించాలి.

ఇది సాధించిననాడు దివ్యమానవు డవుతాడు. అదే మానసికస్థితి నధిగమించిన అతిమానసానికి యెదుగుదల. దానిని దివ్యమానసమంటావో? దివ్యజ్ఞానమంటావో?

అతిమానసమంటావో? ఏ పేరుతో నైనా పిలువు. కాని అదే దైవేచ్ఛయొక్క దివ్య శక్తి, దివ్యదీప్తి, దివ్యచైతన్యం. అతిమానసం చేత లోకాలలో ఆధ్యాత్మికశక్తి తనని తాను సృష్టించుకొని చూసేడు. దాని ప్రభావం చేతనే అతడు తను సృష్టించిన దానిలో జీవించి పరిపాలిస్తున్నాడు. అందుచేతనే అతడు సర్వసామ్రాట్టుగాను, స్వపరిపాలకుడుగాను అయ్యాడు.

అతిమానసమే దివ్యపురుషుడు. అందుచేత సాధారణ మానసికస్థాయిని మించిన స్థితికి యెదగాలి.

దివ్యమానవుడిగా జీవించడమే దివ్యజీవనం. దేవత కావడం. ఈ దేవతలే పర మాత్మశక్తులు. మానవజాతిలో పరమాత్మ శక్తిగా వుండు.

పరమాత్ముని హృదయంలో స్థిరనివాస మేర్పరచుకొని ఆ చైతన్యంలో ఆనం దాన్ని మేళవించి ఆత్మజ్ఞానంతో సంకల్పాన్ని ముడిపెట్టే తత్వం నీ కలవడాలని, అది నీతో ఆటలాడుకోవాలని, నీ ద్వారానే, అది బహిర్గతం కావాలనే అర్థాన్ని స్ఫురింపజేసే అతిబలసంపన్నుడి రూపమిది.

'ఘనగిరిపై' వుంటున్న నీవు యిలా రూపాంతరం చెందడానికి కారణం, నీలోని మాధవుని, కనిపెట్టాలన్న తపనే. నిన్నే చరాచరసృష్టిలో చూచుకొని నీ మర్మాన్ని బయటపెట్టాలనే భావం ఈ అన్వేషణకు మూలకారణం. ఆయనలోనే వుంటూ, ఆయన అనుగ్రహించిన వెలుగులోనే ప్రకాశిస్తూ, ఆయన అధికారంతోనే ఆయన కనుసన్నలలో మెలగుతూ, ఆయన కటాక్షంతో లభ్యమయ్యే బ్రహ్మానం దంలో మునిగిపో. నీవు అగ్నిహోత్రుడై భాసించాలి. సూర్యుడై వెలుగుల్ని విరజి మ్మాలి. సాగరమై సంతోషాంతరంగుడివి కావాలి. ఆ సంతోషమంతా నీదే. ఆ గొప్పతనం కూడా నీకే దక్కాలి. ఆ సౌందర్యాన్ని కూడా నీవే కైవశం చేసుకోవా లి.

ఎప్పుడైతే, యిందులో ఏ కొంతైనా నీవు సాధించగలుగుతావో, అప్పుడే, దివ్యమానవుడు కావడానికి ప్రేరకమైన తొలిమెట్లు నీకు లభ్యమౌతాయి.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: నడిమింటి విజయలక్ష్మి, బి.యస్. రాఘవ

(*SABCL* Vol. 17, pp. 74-75)

సాధకులకు పుట్టినరోజు సందేశాలు

(శ్రీమాత ఎంతోమందికి సంక్షిప్తంగా వ్రాసిన పుట్టినరోజు సందేశాలలో మచ్చుకి కొన్ని)

నా ప్రియమైన బిడ్డా, సంవత్సరమంతా నా ప్రేమాశీస్సులు నీకు ఉంటాయి. అవి నీకు నీ దివ్యలక్ష్యసాధనా పురోగతికి మార్గదర్శక మయేందుకు సహకరిచు గాక!

*

భగవంతునికి, ఇతోధికంగా మరింత శ్రేయోదాయకంగా, నిన్ను నీవు అర్పణ కావించుకునేందుకు ఈ నీ పుట్టిన రోజు నీకు ఒక అవకాశమగు గాక. నీ భగవద్ర్పణ మరింత పరిపూర్ణము, నీ భక్తి మరింత ఉత్సాహభరితము, నీ ఆకాంక్ష మరింత తీవ్రము — అగు గాక.

దివ్య నవకాంతికి ఉన్మీలుడవు అయి హర్షాతిరేకంతో ఈ మార్గంలో ముందడుగు వెయ్యి.

ఇది ఇలానే కొనసాగాలని ఈ రోజు నిర్ణయించుకో. ఈ రోజు వృధా కాబోదు.

*

రవంత ఆచరణకి, కొండంత సిద్ధాంతాల కంటె విలువ.

ఓ ప్రభూ! నా యీ జన్మదిన వార్షికోత్సవ దినమున, నా అవగాహన శక్తి నన్ను నేను సమగ్రంగా రూపాంతరీకరించుకునే శక్తిగా మారేలా అనుగ్రహించు.

*

శుభ జన్మదినం. ఒక నవచేతన లోనికి నీ కొక కొత్త జన్మ కూడా. అల్పమైన వ్యక్తిగత ప్రతిచర్యల కతీతంగా, మనగలుగుతావు. ఎందుకంటే నీ హృదయంలో ఎప్పుడూ దైవం యొక్క ఉనికిని సంవేదిస్తూనే ఉంటావు. అది నీ అవరోధాలను, కష్టాలను, అల్పత్వాలను అధిగమింపచేయగలిగే శక్తిని ప్రసాదించు గాక!

ప్రేమ, ఆశీస్సులతో —

*

నీ చేతన, కర్మల నుంచి సర్వమూ వికృతపరిచే, తగ్గించే, అస్పష్టపరిచే, తుదకు నీ ప్రగతిని అవరోధపరిచే, ఆరోగ్యానికి హాని కలిగించే వాటి నన్నిటినీ నీ నుంచి

పారద్రోలేందుకు పునరుజ్జీవింపబడిన దృఢసంకల్పంతో — నీ వొక నవజీవనానికి నాంది పలకాలి, ఈ నీ నూతన సంవత్సర శుభారంభవేళ.

అంతరంగ వికాసం కోసం, స్వచ్ఛత కోసం నీ కృషిలో నిన్ను ఆదుకుని నీకు సహకరించేందుకు నా శక్తి, ఆశీస్సులు నీకు తప్పక ఉంటాయి.

*

నిరాటంకంగా రాత్రింబవళ్లు దివ్యసాక్షాత్కారము అక్కడ ఉంటుంది. అది చాలు నిశ్శబ్దంగా ఆంతర్యం లోనికి మళ్లటానికి. అది మేము కనిపెట్టాము. ఈ సంవత్సరం, నీదే ఈ అనుభవము అగు గాక.

ప్రేమాశీస్సులు నా ప్రియమైన బిడ్డకు.

*

అన్ని సమయాలలో నీవు మందస్మిత వదనారవిందంతో ఉండగలిగే శక్తి ఈ సంవత్సరము నీకు అందించు గాక. సూర్యరశ్మి మేఘాలను చెదరగొట్టేస్తుంది. అలాగే ఓ చిరుమందహాసం కష్టాలను చెల్లాచెదురు చేస్తుంది.

నా ప్రేమ, ఆశీస్సులతో

*

నా ప్రియమైన బిడ్డా! ఇదిగో ఇదీ ఈ సంవత్సరానికి నీ కార్యక్రమం. నీ సర్వోన్నత చైతన్యానికి చుట్టూ నీ సత్వమును ఏకీకృతం కావించు. మనసు క్రమరహితంగా వ్యవహరించనీయకు. సందేహంతో విశృంఖలంగా సరదాగా ఆడుకోకు. అదొక విషం. నెమ్మదిగా నెమ్మదిగా జీవాత్మను హరింపచేస్తుంది.

నా ప్రేమ, ఆశీస్సులతో —

— శ్రీమాత

*

నీ అంతరంగ ప్రగాఢ ఆకాంక్షకే ఎప్పుడూ ప్రాముఖ్యత నియ్యి. అది హృదయంలో గాఢతని, స్థిరత్వాన్ని పాదుకొలుపుతుంది. హృదయంలో వికసితమైన ప్రేమ ఆకాంక్షలతో ప్రాణిక మానసికస్థాయి అవరోధాలు వాటంతటవే వైదొలగి పోతాయి.

*

సుస్పష్టమైన విషయపరిజ్ఞానం, అంతరంగ ఆత్మదర్శనం, విధేయమై ఉండే అహం,

ప్రేమ, అంకితభావంతో నిస్వార్థకర్మలు, అత్యంత శ్రద్ధ — యోగరథానికివి నాలుగు చక్రాలు. ఇవి కలిగి ఉన్నవాళ్లు సురక్షితంగా యోగమార్గంలో ప్రగతి సాధిస్తారు.

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

జీవితంలో ఎన్నడూ మరువరానిది

1969 లో తన పుట్టినరోజు సందర్భంగా నిరోద్బరన్ శ్రీమాతకు వ్రాసిన ఒక ఉత్తరంలో అంటారు: "రేపు నా పుట్టిన దినమని బహుశా మీకు తెలియదనుకుంటాను. నా కేమి కావాలని మీరు నన్ను అడుగుతున్నట్లు సుధ కలగన్నది. జీవితంలో నేను యెన్నడూ మరువలేనిది ఏదైనా కావాలని కోరి ప్రార్థిస్తున్నాను."

శ్రీమాత సమాధానం: రేపు నీ పుట్టినరోజు అని నాకు తెలుసు. నా లిస్టులో నీవు ఉన్నావు. ఉదయం 9 గం. లకు రా. నీ వెన్నడూ మరిచిపోనిది ఏదో కావాలని అడిగావు:

"దైవముపై నమ్మకం."... ఇదెలా ఉంటుంది?

ప్రేమాశీస్సులతో
శ్రీమాత

మరుసటి ఉదయం తను ఆమె దగ్గరికి వెళ్లినపుడు కార్డుల రూపశిల్పి, చంపక్ లాల్ తయారుచేసిన దివ్యోపేతమైన కాగితం మడత ఒకటి నాకు ఇచ్చారు. అందు ఫ్రెంచి భాషలో అందమైన ఆమె చేవ్రాతలో —

"నిరోద్బర్న్‌కి జన్మదిన శుభాకాంక్షలు —
దైవంపై పరిపూర్ణ విశ్వాసం కలిగి ఉండాలని —
ప్రేమాశీస్సులతో"
శ్రీమాత

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

సమాచారపత్రం

సహోరాటికిరా (ఒరిస్సా) లో శ్రీఅరవిందులకు (పవిత్ర అవశేషాలు) రాజలాంఛనాలతో ఘనస్వాగతం

మహాయోగి శ్రీఅరవిందుల పవిత్ర అవశేషాలు (అస్తికలు కాదు — దేహాంశాలు) సహోరాటికిరాకు (ఒరిస్సా) అరుదెంచిన సందర్భంగా ఆ ప్రాంతంనుంచి దాదాపు 10 వేలమంది ప్రజలు భక్తిశ్రద్ధలతో ఘనస్వాగతం పలికారు. ఒరిస్సా ప్రభుత్వం ఆ మహనీయునికి రాజలాంఛనాలతో స్వాగతం పలికింది.

ఈ పవిత్ర అవశేషాల పేటికను శ్రీఅరవిందాశ్రమ అంతేవాసి శ్రీ అద్దేపల్లి గాంధీ నుండిశ్రీ గొడవర్తి సూర్యనారాయణ (అరో-సత్సంగ కేంద్రం) స్వీకరించి మండపంలో ప్రతిష్టించారు.

అంతకు ముందు 12 కి.మీ దూరంలో నేషనల్ హైవే – 6 నుండి శ్రీమాత పతాకాలు రెపరెపలాడుతుండగా వందకు పైగా మోటారు సైకిళ్ళతో ఎదురేగి దాదాపు 50 మోటారు కారులతో అరుదెంచిన శ్రీఅరవిందుల కాన్వాయ్‌కి స్వాగతం పలికారు. సహోరాటికిరా నుండి బ్రాహ్మణపడా వరకు 70 మంది పుణ్యాంగనలు పసుపుకుంకుమ దుస్తులు ధరించి కలశాలను తలపై నిడుకొని ఎదురేగి హృదయపూర్వక స్వాగతం పలికి ఊరేగింపుకు అగ్రభాగాన నడిచారు. వారి వెనుక వందలాది శ్రీఅరవింద ఇంటిగ్రల్ స్కూల్ బాలబాలికలు అందమైన యూనిఫారాలతో 'వందేమాతరం' నినాదాలతో కదం తొక్కుతూ నడిచారు.

ఈ సందర్భంగా ఏర్పాటైన బహిరంగ సభకు శ్రీ బి. వెంకట్రామయ్య IAS రిటైర్డ్) తిరుపతి అధ్యక్షత వహించారు. శ్రీ కొంగర భాస్కరరావు (తెనాలి, ఆం.ప్ర); మాజీ రాష్ట్రమంత్రి మరియు పార్లమెంటు సభ్యులు శ్రీ వల్లభ పాణిగ్రాహి, శ్రీ రమేష్‌చంద్ర సాహు ప్రసంగించారు.